

Jeg tror kun, at det er i forbindelse med Ørestadsselskabet, vi har set en mærkværdig konstruktion, hvor man lavede lukkede udbud osv. For her kom de pludselig i tanke om, at de var en offentlig myndighed. Jeg fik et meget spøjst svar på et spørgsmål om Ørestadsselskabet, hvor hele legen jo går ud på, at vi andre ikke skal stikke næsen i deres sager. Vi kan ikke en gang få lov til at se budgettet for Ørestaden. Det er jo hemmeligt.

Og jeg vil godt spørge ministeren, om han så ikke godt i hvert fald vil love os, når vi stiller spørgsmål om, hvad det er, der gør, at HS skal være lukket, hvad det er, der gør generelt, at Storebælt og Øresund skal være lukkede, og hvorfor kan DONG være åbent; der er masser af konkurrence? Hvad er det for noget – ja, nu var jeg lige ved at sige et grimt ord.

Altså, jeg vil godt spørge, om ministeren ikke som et minimum kan love os, at der er så meget hold i åbenheden her, at de der store selskaber, som jo tager mere end de 50 statslige – det er mellem 200 og 300 kommunale eller amtskommunale – skal være åbne. Det er mange, og det er rigtig mange penge, som efterhånden ligger der, og det er i den grad i strid med vores almindelige holdninger herinde, at vi ikke kan komme til at kvittere det. Det er også i strid med Socialdemokratiets overordnede holdning, men altså åbenbart ikke, når det kommer til stykket.

Jeg vil godt bede om, at vi i hvert fald kan få det løfte, at vi kan få at vide, hvad det er, der er så afgørende ved de selskaber; det handler jo ikke bare om, at man godt vil have fred og ro.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu vil det nok føre for vidt her under førstebehandlingen at gennemgå de nogle og 50 selskaber, som fru Margrete Auken benævnte som antallet. Det, der er vigtigt, og det er et svar til fru Anne Baastrup, er, at under udvalgsbehandlingen kan man jo stille spørgsmål om alle de selskaber, som ikke er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen, og om deres begrundelser. Begrundelserne skal så hentes hos de pågældende ressortministre eller hos de pågældende selskaber. Det ville føre for vidt at komme igennem samtlige her under førstebehandlingen.

Målet er for regeringen at skabe den størst mulige åbenhed i forvaltningen, og det er forvaltningen, vi taler om. Som det også blev sagt i min tale, er der skabt åbenhed på en lang række nye områder og også inden for andre end dem,

der er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen, bl.a. igennem ændringer i aktieselskabslovgivningen og ved, at der er gennemført en lovgivning, der giver mulighed for at få aktindsigt i miljøsager, altså de selskaber, som fru Margrete Auken var inde på, når det drejer sig om broforbindelserne. Så der er gennem lovgivningen skabt en lang række nye muligheder for at sikre åbenhed og gennemsigtighed, også når det drejer sig om miljømæssige spørgsmål.

Når det drejer sig om selskabers budgetmæssige forhold, altså deres budgetter, er det klart, at det er til intern brug, men der er regnskabspligt, og der er krav om offentlighed om de regnskaber, der bliver aflagt, men når man laver budgetplanlægningen, er det jo et internt redskab til at styre sin økonomi. Hvis det drejer sig om et selskab, der er omfattet af Folketingets bevillingspraksis, så er der fuld adgang til at sikre, at man har adgang også til de budgetmæssige forhold.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Vi spurgte rent faktisk Justitsministeriet i forbindelse med lovforslagets behandling sidste gang og fik at vide, at det ville være et meget stort og ressourcekrævende arbejde at spørge de forskellige ministerier.

Det, der er vores hovedproblem, er, at Justitsministeriet har haft den her mulighed, siden man lavede den røde betænkning i 1979. På det tidspunkt overvejede man positivt og også under behandlingen af det daværende lovforslag, om man skulle udvide offentlighedsloven til også at omfatte denne her bestemmelse og også omfatte f.eks. Kommunernes Landsforening og Amdrårdsforeningen.

Sagen er bare, at man intet har gjort. Man har end ikke fra Justitsministeriets side overvejet at sende et lille brev ud til de forskellige ministerier, om det ikke var en idé at være opmærksom på denne her vinkel. Hver gang der blev oprettet en eller anden ny offentlig institution af denne her karakter, som har offentlige opgaver, som helt eller delvist finansieres af det offentlige, bliver det bare unddraget offentlighedsloven. Det er en udvikling, vi har set op gennem 1980'erne og 1990'erne, og den fortsætter.

Derfor synes jeg, at justitsministeren – det er ikke justitsministerens skyld, at det gik så galt sidste gang – nu skulle tage det på sig og sige: Fint, vi går i gang med at undersøge det. Vi går i gang med at spørge de forskellige ministerier: